

De kleding en wapenuitrusting van de Romeinen

a) de kleding

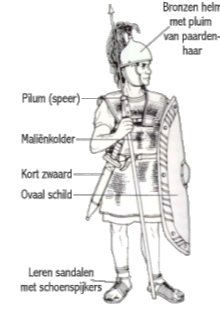
De basiskleding van de **Romeinse** militairen was – net als van de burgerbevolking – de tunica. Boven het linnen onderstuk van de tunica, werd vaak een mouwloos of kortarmig wollen tunica gedragen. De lengte werd gereguleerd met een gordel; daarmee kon de stof worden opgehouden.

b) de aanvalswapens

De **Romeinse** legionair had drie **aanvalswapens** tot zijn beschikking: het zwaard (gladius), de speer (pilum) en de dolk (pugio). De **soldaat** droeg deze wapens, met een totaalgewicht van ruim vijf kilo, altijd op mars bij zich. Het zwaard was het belangrijkste wapen van de infanterist.

c) de verdedigingswapens

De eenvoudige **soldaat** droeg een **maliënkolder**, de »lorica hamata«. Dit pantser kon zich goed aan alle bewegingen aanpassen en was bovendien eenvoudig en voordelig te maken. Ook droegen ze een helm, de cassi en een scutum, **het schild** waarmee de **Romeinse soldaat** (legionair) zich beschermde tegen de vijand. Het kon vervaardigd zijn uit onder andere hout, vlechtwerk, metaal, brons of een combinatie. Het uiterlijk van een scutum van een infanterist was nogal typisch.

www.minibooks.ch

Het romeinse leger

Geschreven door Lars Eneman

In dit miniboek zal ik het hebben over de kampen van het romeinse leger.

-6-
-5-

-7-
-4-

-3-

-2-

In het midden van het kampterrein lag het hoofdkwartier: dat was tegelijkertijd het bestuurscentrum, administratieve en religieuze centrum. Hier bevonden zich het 'praetorium' (het verblijf van de quaestor), waar onder andere de soldij aan de soldaten werd uitbetaald, het 'praetorium' (de veldtheerster), het forum met een aarden verhoog, vanwaar de veldheer zijn opgedragen raadspleegde en waar er geofferd werd) en de ruimere tenten van hogere officieren zich bevonden.

Het kamp had de vorm van een vierkant of rechthoek (zie afbeelding 2). Het kamp werd doorsneden door twee loodrecht op elkaar staande hoofdwegen, de 'via praetoria' en de 'via principalis'. Deze leidden allebij naar de toegangspoorten die dag en nacht door Romeinse officieren bewaakt werden. Talrijke andere kleine straten verdeelden het geheel in verschillende kleine onderdelen waar de soldaten volgens hun eenheid verzameld waren.

Het grootste deel van het kamp was ingenomen door legioensoldaten en hulptroepen (2/3). Elke legereenheid had een vaste plaats. In de tenten, die gemaakt waren van kalveren- of schapevellen, werden gewoonlijk 8 soldaten.

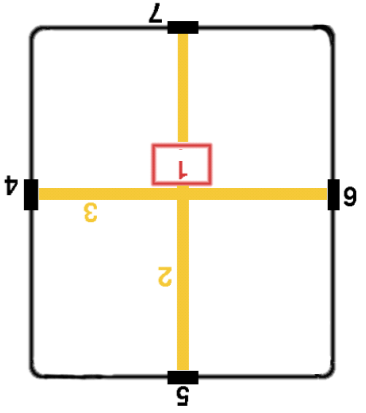
Tussen de omwalling en het eigenlijke kamp lag een open ruimte van ongeveer 60 meter. Dit diende ervoor, om het kamp tegen inkomende projectielen te beschermen en als verzamelplaats voor bv: lastdieren en de troepen.

Na het afbakenen konden de soldaten direct beginnen met de opbouw van het kamp. Eerst werd de omwalling gebouwd, deze moest van het kamp een moeillijk inneembaar fort maken. Er werd een verdedigingsgracht van enkele meters diep gegraven en met die aarde werd een wal opgeworpen. Daarop werd een houten palissade geplaatst, die bestond uit houten palen met spitse punten.

het Romeinse leger verblijft tijdens zijn veldslagen in versterkte kampen. Op deze manier bood het meer veiligheid, maar eiste ook veel van hun krachten.

Eerst en vooral werd het terrein voor het kamp atgebakend door verkenners met kleurvlaggetjes en lansen.

Castra Munire